

[Landbrugsministeren.]

ministeren, såfremt forholdene taler derfor, kan tillade, at disse statslån rykker tilbage i tilfælde af omprioritering under forudsætning af, at statslånet fortsat er placeret inden for den ved loven fastsatte lånegrænse.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Jeg skal herefter tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme*.

Forslaget går ud på en videreførelse af loven af 12. april 1949, som denne er ændret ved lov nr. 110 af 13. april 1954 og lov nr. 93 af 31. marts 1955. Ved loven af 1954 bestemmes, at loven skal tages op til revision i folketingets år 1958-59.

Spørgsmålet om lovens revision har været forelagt statens bisygdomsnævn, der har stillet forslag om, at loven opretholdes, og om, at bekæmpelsesarbejdet videreføres, dog under en noget ændret form. Af nævnets statistik fremgår, at der er fremgang i arbejdet, idet antallet af tilfælde af ondartet bipest er faldende. Nævnet nærer imidlertid tvivl om, hvorvidt det er muligt at nå ret meget videre med sygdomsbekæmpelsen ved en uændret forudsættelse af den nuværende organisationsform. Efter denne ligger hovedarbejdet hos amtsråds kredsenes bisygdomsinspektører og det til hjælp for inspektørerne autoriserede ret store antal lokale tilsynsmænd. Statens bisygdomsnævn har derimod kun kunnet virke ved efterfølgende kontrol, og nævnets ønsker og forskrifter har fået en noget uensartet behandling i de forskellige dele af landet. Det foreslås derfor, at bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier fremtidig organiseres således, at der i tilknytning til statens bisygdomsnævn og statens biavlsvforsøg skabes en central ledelse, der giver alle direktiver vedrørende eftersyn af bigårde, vedrørende egnsundersøgelser og lignende direkte til en kreds af faste medarbejdere. Der foreslås således tilknyttet nævnet 70-75 faste medarbejdere med den opgave at udføre det egentlige arbejde med sygdomsbekæmpelsen. Til støtte for bisygdomsorganisationen og til hjælp for de almindelige biavlere foreslås bevaret ca. 400

autoriserede tilsynsmænd. Tilsynsmændene skal ikke foretage egentlig sygdomsbekæmpelse. Dette påhviler for fremtiden alene bisygdomsinspektørerne, der kommer i funktion, når statens biavlsvforsøg finder sygdomstegn i de af biavlere eller tilsynsmænd indsendte prøver. Bisygdomsinspektørernes arbejdsområde fastlægges med udgangspunkt i de bestående politikredse, men således at afvigelser kan foretages, hvor forholdene taler derfor.

Ud over disse ændringer af organisationen har man tillige fundet anledning til ved lovens revision at foreslå nogle mindre ændringer, hvorom henvises til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget. Nogle eksemplarer af bisygdomsnævnets ret omfattende betænkning vil kunne fås i folketingets bureau. Endelig har ministeriet samtidig med lovens revision ønsket at forenkle loven, således at en del tekniske bestemmelser o. lign. ikke optages i lovteksten, men udfærdiges ved almindelig bekendtgørelse og ved instruks til bisygdomsinspektørerne. Udkast til bekendtgørelse er optrykt som bilag til lovforslaget.

Jeg skal til slut knytte nogle ord til lovforslagets § 6. Der har fra tilsynsmændenes side været fremsat ønske om en forhøjelse af deres vederlag, og det må erkendes, at den betaling, de har kunnet opnå, har været ringe. En forbedring af vederlagene vil imidlertid bl. a. kunne hidføres ved arbejdets koncentration på et mindre antal tilsynsmænd. Under den foreslåede nyordning vil der være mulighed for at forbedre bisygdomsinspektørernes vederlag ved at gå over til en aflønning efter timetal, hvilket skønnes mere hensigtsmæssigt, da en del af arbejdet er mindre egnet for akkordløn. Ved det i bemærkningerne til lovforslagets § 6 opstillede budget er der gået ud fra, at der tillægges bisygdomsinspektørerne en timebetaling på for tiden 5 kr.

Den hidtidige bevilling på 140 000 kr. årlig foreslås forhøjet til 165 000 kr. for at udligne den siden 1954 stedfundne stigning i pristallet.

Den hidtidige bemyndigelse til at bevilge penge til udvidelse af arbejdet i områder, hvis biavlere selv skaffer tilsvarende beløb til arbejdet, foreslås opretholdt. Statens årlige udgifter bevilges på finanslovene, og

[Landbrugsministeren.]

det vil herigennem være muligt at afpasse bevillingerne til dette formål efter det aktuelle behov.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje folketing.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om uretmæssig konkurrence og varebetegnelse.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2717).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om udførsel af frisk dansk frugt.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2714).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 139 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om naturfredning.

(Første behandling findes i tidenden sp. 696; udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 485).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Poul Hansen [Svendborg]): Under udvalgets drøftelser og de samråd, der har fundet sted, har bl. a. de påtænkte fredningsplanudvalgs sammensætning været diskuteret. Som det fremgår af betænkningen, har man foruden samrådene med den højtærede statsminister også indhentet udtalelser fra såvel overfredningsnævnet som Foreningen af Naturfredningsformænd i Danmark. Som også berørt under lovforslagets første behandling nærede man fra flere sider, bl. a. også min, nogen ængstelse for, om udvalgets adkomst til at give tilladelser til opførelse af bygninger o. s. v. på områder, med hensyn til hvilke der var naturfredningsplaner, kunne give anledning til, om jeg så må sige, interessekonflikter med de bestående fredningsnævn. Efter nærmere at have drøftet disse forhold og taget de nævnte instansers redegørelser til efterretning forekommer det folketingsudvalget, at sådanne uoverensstemmelser nærmest kun kan være af teoretisk art.

Det fremgår i øvrigt af betænkningen, at det kan forventes, at det normalt bliver en